

# ZPRAVODAJ

## Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel



6/2005

### Velké celostátní setkání volyňských Čechů v Žatci k 60. výročí vítězství ve 2. světové válce

Dne 20. 5. 2005 se v Žatci konalo od 10 hodin celostátní setkání Čechů z Volyně a jejich přátel. Již po osmé hodině, kdy byly poslední přípravy na setkání v plném proudu, se sjížděli první hosté. V 10 hodin si účastníci hledali poslední volná místa v sále.

V úvodu přivítal hosty bratr Buchalský, pak následoval hodinový program žáků Základní umělecké školy v Žatci. Soubor Fěrtůšek měl velký úspěch s horechonskými dupáky, líbily se i mažoretky, které získaly na mistrovství Čech bronzovou medaili a velký potlesk skládala recitace a fanfáry na žesťové nástroje. Na závěr žákyně vystoupily s rozverným pásmem písniček a tanců z jižní Moravy a děvčata v lidových krojích roznášela jako upomínku každému ze zúčastněných perníkové srdíčko s nápisem Žatec 2005.

Zvláště milým hostem byla operní pěvkyně pražského komorního sboru paní Lenka Kučerová, která přítomně potěšila lidovou písničkou „Ó, hřebíčku zahradnický“ a překrásnou árií z opery Carmen.

Profesor Vladimír Dufek, předseda celostátního výboru Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel před svým obsáhlým projevem ještě zvláště osobně přivítal hosty z Kanady - pana J. Kytla z Toronta a pana Griněviče z Quibecu a zejména Š. Kružko z Prešova na Slovensku, tajemníka ruských reopantů. Účastnili se též zástupci pravoslavné církve.

Po pročitěném projevu vystoupili se svými zdravicemi, dotazy nebo připomínkami další hosté. PaedDr. Darina Martinovská z Prahy poděkovala za postřehy o Malíně do připravované knížky. Předseda OV ČsBS Ing. Jaroslav Vodička pozdravil všechny přítomné a popřál jim příjemné zasedání.

Chtěla bych tímto poděkovat nejen hostům z Prahy, Podbořan, Kryr a dalších míst naší republiky i z ciziny, ale především výboru SCVP žateckého regionu a jeho jednotlivým členům, kteří se podíleli na přípravě a průběhu tohoto setkání. Díky jejich práci a obětavosti se uskutečnilo setkání, jehož organizátorkou byla od začátku moje maminka, paní Marie Pánková.

Na letošní setkání budu vzpomínat jako na důstojnou pietní památku a rozloučení s dlouholetou prací mojí maminky.

Mgr. Alla Finkousová-Pánková

### Volynští Češi a 2. světová válka

Projev na celostátním setkání volyňských krajanů dne 20. 5. 2005 v Žatci

V minulých týdnech jsme byli svědky velkolepých oslav šedesátého výročí vítězství ve druhé světové válce.

Dnes jsme se sešli i my, volynští Češi, abychom si připomněli a posoudili, jak se nás tato strašná válka dotkla, jak i nás postihla, jak jsme ji prožívali a co nám přinesla.

Volynští Češi žili ve státě, kde vznikla druhá světová válka. Poznali tedy ve své většině její dopad již v prvních hodinách a dnech. Nejdříve spatřili německé letectvo v jeho útočících formacích. Za několik dnů se objevily na Volyni vlaky plné zoufalých běženců z centrálního Polska a ve třetím týdnu také útek některých vládních činitelů v přepychových autech, směřujících do Rumunska.

Po dvou a půl týdnech (17. září) vstoupila do východního Polska a tedy i na Volyně sovětská armáda.

S velkou zvědavostí tu sledovali její výstroj, výzbroj a počínání. Záhy se dočkali příchodu civilních, státních i stranických orgánů. Po prvním roce poznali sovětský režim. Začala násilná kolektivizace, perzekuce, především vyvážení na Sibiř a do Kazachstánu. Krajané v sovětské části Volyně toto vše poznali podstatně dříve a ve větším měřítku.

V takové krajně obtížné situaci začali stále častěji sledovat rozhlas a pít se po počínání československé vlády a prezidenta Beneše v exilu. A ještě více sledovali počínání Německa při jeho dobytí Evropy. Očekávali s napětím, zda dojde k přepadení SSSR. A stalo se.

Přepadení SSSR nacistickým Německem bylo přijato volyňskými Čechy vesměs s úlevou. Mnozí z nich byli téměř v poslední chvíli zachráněni před vyvezením na Sibiř. Rozpadly se čerstvě splepené kolchozy.

Za tento postoj se nemusejí volynští Češi stydět, spíše naopak. Zahájení války Německa a SSSR předvídal a také uvítal přece prezident Beneš, čs. vláda v Londýně a uvítali ji občané protektorátu a také západní mocnosti. Skýtala naději na konečnou porážku Německa, které ovládalo v té době téměř celou kontinentální Evropu a bylo na vrcholu vojenské moci.

**Jak se vyvíjel vztah volyňských Čechů k německým okupantům?**

Za poměrně krátkou dobu po jejich příchodu na Volyně vznikl odpor. Ten zesiloval po zvyšování požadavků na neúněrně velké dodávky potravin, především obilí, dobytka a domácího zvířectva vůbec, na odesílání mladých lidí na práci do Německa a na vzpurné, povýšenecké chování německých „nadlidí“. Jak byl tento odpor realizován? Především nedodržením jejich přísných nařízení a požadavků na množství, resp. rozsah dodávek. Uváděly se především menší ovesní plachy a plachy orné půdy vůbec, dále menší počty hovězího dobytka, prasat apod.

S takovýmto pasivním odporem se nesmířila část mladé inteligence a rozhodla se zahájit protiněmecký odboj vytvořením ilegální organizace.

Kdy došlo k jejímu založení?

Prvním dokumentem o této problematice je Rejzkova kniha „Nezradil“, vydaná brzy po válce. Citujeme z ní příslušný odstavec:

„Právě když byli Němci nejvíce zpiti svými dočasnými vítězstvími, když jejich hordy se blížily k branám Stalingradu a když německá zpučnost přesahovala všechny meze lidskosti, v té době, tedy na podzim 1942, se právě na Volyni sešlo několik českých učitelů, v jejichž hlavách vznikla na tehdejší poměry velmi odvážná myšlenka tajně protiněmecké organizace, později pojmenované „Blaník“.“

Z citátu vyplývá, že se tak stalo na podzim roku 1942.

Program organizace:

1. Příprava volyňských Čechů pro vstup do československé armády v SSSR.
2. Podkopná práce v zázemí německé armády (zne- možňování dopravy, zásobování apod.)
3. Otevřený odboj se zbraní v ruce proti Němcům a jejich pomahačům.

Blaník automaticky zaniká osvobozením Československé republiky.

Co bylo z uvedeného programu splněno?

Podarilo se skutečně zorganizovat ilegální, protiněmeckou činnost, především vydávání letáků a protiněmeckého týdeníku Hlasatel, a to od září 1943, a jeho distribuci do jednotlivých lokalit-okrsků. Je to jednoznačně prokazatelný fakt. V tomto ilegálním časopise byly uváděny údaje o vývoji válečných událostí získané odposlechem londýnského a moskevského rozhlasu, díky utajenému rozhlasovému přijímači (poslech zajišťoval a prováděl V. Širc).

Blaník byl tedy pozoruhodným vkladem do dějin

volyňských Čechů. Musí být do nich zařazen, avšak popsán a zhodnocen opravdivě, přesně, na základě faktů, bez jakékoliv subjektivní nadsázky, takový, jakým skutečně byl.

Konkrétní doklady o bojové a záškodnické činnosti členů Blaníku byly požadovány příslušnými orgány MNO. Zástupci Blaníku v čele s V. Knopem je v poměrně rozsáhlé zprávě neuvděl, dokonce konstatovali: „K přímým ozbrojeným akcím proti nacistickým vojskům však nedošlo, vzhledem k situaci vytvořené banderovci a neobyčejně rychlému přiblížení fronty...“

Překvapivá je proto informace o této problematice v kronice „Huleč Česká na Volyni“, ze které citujeme:

„K prvnímu střetnutí s Němci došlo při provádění výcviku ostrých střelců. K dalšímu při likvidaci cisternového vozu s benzinem, který uvázl pro ne-sjízdnost cest na okraji obce. Další střetnutí proběhlo v obvodu Urveny české, kde došlo k přestřelce mezi naší hlídkou a hlídkou Maďarů z lidavské posádky. Do Urveny byl okamžitě vyslán silný ozbrojený oddíl. Po prudkém boji byl Blaník nucen ustoupit. Maďarské jednotky podnikly ostrý útok na naši obec a ostřelovaly ji z pušek a kulometů. Mezi německou a maďarskou posádkou Blaník přerušil spojení, a tak nakonec došlo ke střetnutí mezi těmito dvěma posádkami. Došlo k vzájemnému ostřelování minomety a děly.“

Blaník se dále zaměřil na ničení a přestřihování telefonních spojů, zvláště bylo neustále přerušováno tzv. letecké telefonní spojení, které spojovalo frontu s letišti v zázemí a vedlo kolem Hulče. Němci byli posláni nuceně vybudovat podél vedení opěrné body, ze kterých vyjížděly silné ozbrojené konvoje na hlídkovou činnost a také na opravy přerušovaného vedení.

S německou posádkou opěrné body došlo postupně ke čtyřem střetnutím, a to jak s hlídkami, tak s oddíly, které vyjížděly na poškozená místa. Pro tyto sabotážní a bojové akce byli vybíráni nejschopnější jednotlivci.“

Z tohoto citátu vyplývá, že se taková činnost prováděla. Smutné na tom však je, že vedení Blaníku o ní nic nevědělo.

**Postoj a činnost převážně většiny volyňských Čechů na okupovaném území.**

Podstatně větší část české volyňské veřejnosti, zejména starší krajané s vyzrálejšími názory a zkušenostmi se s činností Blaníku neztotožňovala. Považovala ji za krajně nebezpečnou, provokující nepříteli, bez možnosti dosažení úspěchu v boji s ním. Zvláště když výsledek protiněmeckého odboje členů Blaníku se zbraní v ruce proti ustupujícím německým a maďarským jednotkám byl minimální. Větší význam mělo jen narušování telefonického spojení.

Jaký postoj vůči německým okupantům zaujala tedy druhá strana, tj. zdrcující většina volyňských Čechů?

Za stávající mocenské situace zbývalo jediné reálné východisko nevytvářet konfliktní situace nedomyšlenými a nesplnitelnými akcemi, zbytečně neprovokovat k hněvu až zuřivosti stále silnějšího a krajně nebezpečného okupanta. Pokoušet se za všech okolností o neutralitu a o vysvětlení případných obvinění, především těch nejčastějších, tj. podpory partyzánských nebo banderovských jednotek a skupin, které vstoupily do českých obcí.

Měly takové vysvětlovací akce nějaký význam? Pokusíme se odpovědět na tuto otázku na základě následujících faktů, popsanych očitými svědky v kronikách a písemnostech volyňských Čechů.

Dne 13. července 1943, současně s Malínem okupanti obklíčili další českou vesnici v okrese Mlynov, Moskovtštinu, asi sedm kilometrů od Malína vzdálenou. Proti nim vystoupil občan obce Konásek a požádal velitele, aby se nejdříve informoval u Landwirta

Šnajdra. Ten asi po dvou hodinách přijel a rozčileně požádal velitele, aby okamžitě komando odjelo. Obec totiž splnila všechny německé požadavky. Tímto vysvětlením byla zachráněna.

V Michně Sergejevce vraždění a pálení ustalo, když se tři odvážní občané odhodlali vyjít vstříc německým katanům a vysvětlit jim situaci v obci.

Nacistické výpravy postihly stejným způsobem další české obce na Volyni. Jsou to: Hrušovice, Niva Hubinská, Žornovčina, Buderáž, Volkov, Kalinovec, Boratín, Kupičov, Mirohošť.

Z třinácti českých obcí na Volyni takto ohroženými německými okupanty bylo zachráněno dvanáct. Tedy až na jednu - Český Malín, tam však k vysvětlovací akci nedošlo a část Michny Sergejevky (tamtéž skutečná vysvětlovací akce započala se značným zpožděním).

Tyto zkušenosti jen potvrzují, že neutrální postoj převažující části české veřejnosti se osvědčil, tedy, že byl východiskem ze složitých situací okupované Volyně. Žádal si samozřejmě, aby se našli odhodlaní a schopní představitelé smutně ohrožených obcí, aby vyšli směle vstříc k veliteli komand a situaci jim pravdivě a důrazně vysvětlili, především splnění všech požadovaných dodávek a ujištění, že v obci nejsou partyzáni a pokud do obce přijeli, že si násilím vzali potraviny a opět odjeli. A ti se našli. Nebyli to tedy „opatrnicki“ nebo „střejcovi“, aby jim vlas z hlavy nespádl“, jak se o nich vyjadřovali někteří vedoucí činitelé Blaníku. Ti skutečně prokázali odvahu, ti stáli před namířenými na ně hlavněmi německých samopalů, ti riskovali svůj život, aby zachránili životy svých spoluobčanů. Těm patří dík a ne ironizace a navíc jsme přesvědčeni, že nikdo z členů Blaníku se v takovýchto situacích neocitl.

Volyňským Čechům bylo samozřejmě jasné, že Němci přijímají výše uvedená vysvětlení z jediného důvodu, že totiž dalším ničením českých obcí by si ničili důležitou ekonomickou základnu v kritické pro ně situaci na válečném poli v té době.

#### Informovanost o válečné situaci.

Předjme nyní ke zhodnocení úrovně informovanosti české veřejnosti na Volyni o čs. odboji v zahraničí a o vyvíjející se situaci na frontách druhé světové války. Za tímto účelem se pokusíme odpovědět na otázku, kdo a jakým způsobem tuto informovanost prováděl?

Byli to především krajané s možností radiového spojení se světem. O radiovém přijímači Blaníku jsme se již zmínil. Oni to však jediní přijímači na české Volyni. Bylo jich podstatně více, jak to opět vyplývá z kronik některých obcí a ústního sdělení krajanů v dotazníkové akci, kterou jsme před několika lety provedli.

Nám se podařilo zjistit více než 70 jmen takovýchto krajanů. Lze předpokládat, že kdybychom pokračovali v podobných průzkumných akcích, pak bychom získali další jména odhadem aspoň 120-130 osob. Všichni tyto krajané prokázali svou organizační a technickou dovednost.

Je nutno připomenout, že rozhlasové přijímače sloužily k získávání zpráv již od začátku okupace Volyně, tedy o 2 roky dříve než Širčuv přijímač pro potřebu Blaníku. Takto získané informace šířili majitelé skrytých radiopřijímačů nejen ve svých, nýbrž i v dalších obcích. Ani jeden z nich nebyl prozrazen.

Údaje uvedené Rejzkem a Knopem, že se na Volyni prováděl poslech zpráv prakticky jen na jednom nebo dvou přijímačích, zejména pro potřeby Hlasatele jsou tedy mylné. Takovéto údaje přebírali pak nekriticky další pisatelé, publicisté, ale i někteří historici.

Z výše uvedeného a také z vlastních zkušeností lze říci, že česká veřejnost na celé Volyni byla vcelku dobře informována o politické a válečné situaci v Evropě ale i ve světě. Němcům se nepodařilo vytvořit na Volyni informační bariéru. Čeští obyvatelé se z ní uměli dostat společnými silami a ve všech koutech Volyně a to již na začátku okupace, i když jim hrozil trest smrti za poslech rádia. To je skutečnost a ne nadsázka. Začali se proto připravovat na příchod Rudé armády (RA) a s ní i čs. vojska.

Položme si nyní otázku, jaký byl vztah volyňských Čechů k Rudé armádě v tehdejší době? Jak tedy lze přesně, pravdivě a bez emocií odpovědět na výše položenou otázku?

Myslíme si, že asi takto: Volyňští Češi měli v roce 1939, až na malé výjimky, k RA vztah negativní, vzali proto s potěšením na vědomí, že v roce 1941 odešla. Avšak svývojem doby se jejich názor na ni změnil a to dosti výrazně. Přispěly k tomu především společensko-politické změny v SSSR a RA. Vždyť německo-sovětská válka byla označena za válku vlasteneckou, tedy nikoliv internacionální, změnila se sovětská hymna na hymnu národní, tedy místo internacionály. Nastal návrat k ruským vojenským tradicím, včetně obnovení důstojnických hodností a dřívějších carských uniforem. Byly dány do popředí slovanské zájmy a ideály, cílem války bylo osvobození vlasti a porážka německého fašismu, nikoliv osvobození německého proletariátu. Sovětský svaz se stal spojencem Ameriky a Anglie, na svém území umožnil vznik československých, polských a jugoslávských vojenských jednotek, které spolu s RA bojovaly proti německému okupantovi. Příchod takové RA na Volyn, zvláště s čs. vojenskou jednotkou, byl očekáván s nadějí do budoucna. Volyňští krajané v té době věřili, že tyto změny budou trvalé a že Amerika a Anglie nedovolí opětovný návrat k stalinsko-berijovským poměrům.

#### Nábor do československého vojska (význam Blaníku v něm)

Příprava a odhodlání volyňských Čechů k spontánnímu dobrovolnému odchodu do čs. vojska na začátku jara 1944, aniž čekali na oficiální mobilizaci, je slav-nou událostí v jejich dějinách. Dali tak jednoznačně najevo svůj vztah k Němcům, své jednoznačné rozhodnutí bojovat proti nim, proti nepříteli, okupujícímu v té době stále ještě jejich vlast.

Tento hromadný, velkorysý odchod volyňských krajanů z jejich domovů k odvodním komisím v Rovně a Luccu byl jedinečnou manifestací jejich vlastenectví.

Nedošlo zde k žádným rozdílům mezi lokalitami obcemi, kde Blaník působil nebo nepůsobil. O eventuelním rozdílu nemluví ani Rejzek, ale ani Knop. Oba hodnotí nábor na Volyni jako jednotný akt bez jakýchkoli rozdílů. A to jsou pro odpověď na výše položenou otázku důležité skutečnosti. Nelze tedy význam Blaníku na tomto úseku jeho činnosti prokázat.

Počet dobrovolníků, kteří bojovali na východní frontě, činil podle našeho názoru kolem 11 300 osob. Musíme si uvědomit, že jsou to počty nesmírně vysoké. Žádná jiná česká menšina na světě nevyšla totiž tolik dobrovolníků do boje za osvobození ČSR. Dosáhl přibližně 40 % všech příslušníků československých bojových jednotek v 2. čs. odboji v té době. To není populistická fráze, to není laciné vlastnění nebo snad i vychloubání. To je historická skutečnost. Na ni jsou volyňští Češi hrdí. Vždyť díky nim vznikl na Volyni největší bojový útvar ve 2. čs. zahraničním odboji - 1. čs. armádní sbor.

Dobrovolný vstup do takového protiněmeckého odboje považovali volyňští krajané za smysluplný, jen ten měl naději na úspěch. Stal se velkým vkladem k osvobození vlasti od německého okupanta, velkou jejich válečnou epopejí.

#### Význam Blaníku

Jak lze stručně a výstižně zhodnotit význam Blaníku? Především je nutno vzít na vědomí, a to s pochopením, že někteří členové české menšiny na Volyni, především z řad mladých krajanů-učitelů se odhodlali k takovému druhu protiněmeckého odboje. Byl to projev mladického vzdoru, odhodlání k ráznému činu, prostě rozhodnutí začít zápas s německým nepřitelem bez ohledu na výsledky a na možné následky.

Takovéto vzplanutí, takovýto výkřik českého volyňského mládí vzbuzoval svým způsobem obdiv a sympatie i u některých starších krajanů. I ti byli, a to všichni, proti německé okupační moci. Avšak jejich životní, a především předchozí válečné zkušenosti byly důvodem k reálnému pohledu na situaci v okupované Volyni. Neviděli žádnou perspektivu, žádnou možnost k uskutečnění proklamovaných cílů Blaníku v širším měřítku. Spatřovali východisko v dodržování přísné neutrality vůči orgánům politické a vojenské moci v té době na Volyni. Pro ně byl Blaník organizací krajně nebezpečnou, vedenou a řízenou nezkušenými, romanticky smýšlejícími mladými lidmi, neuvědomujícími si plně závažnost následků svého smělého, až hazardního počínání.

Volyňští Češi jsou rádi, že Blaník jako ilegální organizace vznikl, že vyvíjel určitou, především přípravnou organizační činnost, že vydával a distribuoval protiněmecký časopis Hlasatel, že zahájil sabotážní akce rušení německé letecké dopravy na frontu a boj se zbraní v ruce proti okupačním a frontovým jednotkám v okolí české obce Hulče, což vedoucí činitelé Blaníku neuvědli v předkládaných dokumentech o uznání Blaníku jako oficiální odbojové organizace.

Takovýto samostatný, izolovaný odboj neprováděla žádná jiná česká menšina v Němci okupovaných státech Evropy. Blaník se dostal do krajanského povědomí jako symbol českého protiněmeckého odboje na Volyni, jako projev smýšlení jisté, nevelké, avšak směle části mladých lidí. Jeho rozhodující vliv na hromadný nástup volyňských krajanů do čs. vojenských jednotek však nelze prokázat. Ten konečně nebyl vůbec nutný, jelikož nábor probíhal sám o sobě spontánně a manifestačně na celé Volyni.

#### Závěr.

Nacistické Německo bylo poraženo. Vítězné mocnosti rozhodly mezi jiným i o odsunu německých menšin z mnoha států, včetně Československa. Uvolnil se prostor v pohraničí pro návrat vystěhovalců - emigrantů do původně českých zemí.

Druhá světová válka nastolila tedy problém reemigrace i volyňských Čechů, a také ji ve svém důsledku umožnila. Jen díky jí se mohli vrátit do své osvobozené vlasti.

Ve 2. světové válce prošli peklem Dukly.

Německého nepřítel poráželi pak i v bojích na Slovensku, Moravě a ve Slezsku.

Jásající Praha je vítala jako osvoboditele.

Na Volyni žít již nechtěli.

Opakované válečné hrůzy, střídající se státní zřízení, nejistota, perzekuce a násilná kolektivizace byly důvodem k návratu do vlasti.

Brzy splynuli s českým národem.

Završují svou osmdesátiletou anabázi v cizině sepsáním svých dějin pro poučení dalších generací.

Jich odchod i návrat jsou výstrahou pro budoucí časy. Kéž by již nikdy nemuseli Čechové hromadně opouštět svou vlast!

Děkuji Vám za pozornost.

V. Dufek

## ZPRÁVY Z REGIONŮ ...

### Region Olomouc

## Setkání volyňských Čechů

Stalo se již tradicí, že většinou v památných dnech květnových, a to již počtvrté, jsme uspořádali setkání volyňských Čechů v Hněvotíně tentokrát 14. května. Setkání je o to slavnější, že oslavujeme 60. výročí zakončení druhé světové války.

Tato slavnostní chvíle by nás měla přivést ke vzpomínkám na ty, kteří před 60 lety s nasazením života pomáhali osvobozovat Československo.

Setkání se zúčastnilo 145 hostů. Začátek byl v 10 hodin. Setkání zahájil Vladimír Polak, který přivítal všechny účastníky a hosty. Jako vzácný host setkání se zúčastnila prof. Zoe Klusáková-Svobodová. Dále byl přítomen Dr. Vladimír Samec, starosta obce Vladimír Jurtík a celý výbor Sdružení. Pan Polak poděkoval všem, kteří pomáhali při uskutečnění setkání.

Potom následoval program žáků Hněvotínské školy. Vystoupení bylo překrásné, děti byly úžasné. Musíme poděkovat všem paním učitelkám a největší dík patří paním učitelkám Novakové, Mrkusové, Bajgarové a Filkasové.

V programu děti zpívaly, recitovaly, tančily a krásné vystoupení předvedly mažoretky malé i velké.

Po programu dostal slovo Vladimír Tengler, který také přivítal hosty a seznámil účastníky s děním v našem regionu. Profesorka Zoe Klusáková-Svobodová připomněla oslavy 60. výročí osvobození Československa a to v Ostravě a v Moskvě.

Dr. Vladimír Samec hovořil o našem Celostátním výboru volyňských Čechů. Josef Nerad hovořil o dukelských oslavách 60. výročí. Starosta obce Hněvotín hovořil o výstavbě naší obce.

Následoval oběd, po obědě se šlo k památku, kde se položil věnec padlým 1. a 2. odboje. K tomuto aktu hrála krojovaná hudba hanácká pod vedením p. Pavlička.

Následovala volná zábava, k níž hráli a zpívali muzikanti. Ve 20 hodin jsme se rozešli plni dojmů ze setkání, které se nám vydařilo.

Vladimír Tengler

Báseň „Návrat do vlasti“ přednesla pí učitelka Bajgarová - složila ji prof. Eva Konečná: Když zavřu oči, vidím zemi tak blízkou a přec tak dalekou, cesty, jež se jak stuha vinou, i bílé mlhy nad řekou. Krásné, bohaté visky, které jak lípy košaté z rodné půdy vyrostly chráněné hlozím a šípky s malými ostrými ostny. Slyším bzuceň včel, když na svých zlatých křídlech sladkou chuť medu nesou ...

Vidím hru stínů a světél v hlubokém borovém lese. Cítím závan větru, jenž laská lány, plné zlatého obilí. Zasedl je tam Češi, kteří tam tenkrát žili, vidím tu zemi, jak nachem rúží na české děti se usmívá ...

Je plna lásky a něhy, tak jak jen matka bývá, když hledá spánek dítěte svého. V té zemi je kus srdce i kus života mého, zůstaly tam mohly všech mučedníků z Malína, tichý hřbitůvek dědů je jejich velká dřina, jež tuto krásnou zemi v kvetoucí ráj změnila. Je to má rodná země. Snad se tam jednou vrátím, na malou, krátkou chvíli, protože dluhy splácím té druhé zemi, jež mě před lety jak svého syna přijala, stala se mým domovem, druhou mou vlastí se stala. Dnes jsem již tady, zde již svůj druhý domov mám, na Tebe však, na Volyně, stále s láskou vzpomínám!

Region Krkonoše

## Setkání v Krkonoších

Dne 7. 5. se ve Sportohotelu v Mladých Bukách konalo setkání volyňských Čechů a jejich přátel. Zúčastnilo se hodně lidí. Přijeli hosté z Prahy, Litoměřic, Hradce Králové a těch hosté z Polska, kteří se dovezli o našem regionu Krkonoše.

Atmosféra byla velmi přátelská, dá se říci, že až rodinná. Každý účastník nám o sobě něco pověděl, i o své rodině, o radosti z dětí, a samozřejmě i z vnoučát. Někteří stále ještě hledají své členy rodiny a své známé. Velice pěkný příspěvek měl pan Mgr. Wiśniewski z Legnice-Polsko, který vyprávěl o rodné Volyni, ale i o současném vztahu polských lidí k Čechům. Sešla se spousta velice dobrých a přátelských lidí.

Velice si vážím účasti lidí, kterým bude brzy devadesát let a přesto se chtějí zúčastnit, což znamená, že je musí přivést rodinní příslušníci, a už jen za to bych chtěla všem zúčastněným poděkovat.

Setkání se konalo těsně v termínu 60. výročí osvobození a o to více bylo dojemné. Plakaly skoro všechny ženy, a ani muži neskryvali slzy dojetí ze vzpomínek. Chtěla bych také poděkovat pí Nečasové za její pomoc. Velice pěkně jsme si popovídali a těšíme se na příští rok.

K poslechu i tanci nám hrála hudba a poslední hosté odcházeli asi ve 22 hodin. Ještě jednou děkuji všem za účast a těšíme se na další setkání. Jiřina Novotná

### Region Praha

Vzhledem k tomu, že 28. 9. 2005 je státní svátek, bude se setkání regionu konat 29. 9. 05 v obvyklém čase.

M. Nečasová

### Moravskoslezský region

#### Oznámení

Krajané, nezapomeňte, že 24. září se setkáme v Suchdole n. Odrou! Za region: Marie Seitlová

#### Neuvěřitelné setkání

Bohužel, toto setkání nebude již úplně přesně popsáno. Oba bývalí vojáci nejsou již mezi námi. Jeden z nich, Václav Vrla, nedávno zemřel a nestačil již tento příběh popsat. Vše se odehrálo přibližně takto:

Václav Vrla šel doprovodit dceru s vnoučaty na nádraží v Podbořanech. Tam se setkali s neznámým, již starším mužem. Dotyčný se jich z rozpaků ptal, nejsou-li z Podbořan a jestli neznají nějakého pana Václava Vrlu. Byl velice překvapen, když pan Vrla řekl, že je to on. Došlo k dotazování, proč ho hledá a odkud by se měli znát. Během krátké řeči došlo na Svobodu armádu. Tak jsem Vás konečně našel, řekl s neskrývanou radostí dotyčný. Po celý život, od toho těžkého zranění, jsem toužil po tom, abych Vám mohl poděkovat. Oči měl plné slz a vroucně děkoval panu Vrlu za záchranu. Byla to šťastná náhoda, že se setkali. Ten zachráněný objevil adresu pana Vrlu v prvním vydání kroniky Kupičova. Bohužel ale Vrlu tam již nebydleli. Byli již v Domově důchodců. Zklamán, chtěl pokračovat v cestě z Plzně, snad do Litoměřic. Ovšem teď ho pohostinný a velice přátelský pan Vrla

pozval k nim. Povídal, vzpomínal na boje na Dukle, u Liptovského svatého Mikuláše, tak jak to jen bývali frontáči dovedou. Teď již známý zachráněný odjížděl až druhý den.

Samozřejmě, že nejvíce si toho měli co povědět, jak to bylo na tom bojišti. Tenkrát dva sběrači raněných, kupičovští rodáci Václav Vrla a Bohuslav Kozlík, měli plné ruce práce, raněných a padlých bylo mnoho. Když odnášeli jednoho, který jevil nepatrné známky života, usoudili, že je to jeho konec. I když zde byla pramalá naděje na život, přece jen ho odnesli na ošetřovnu. Není známo, zdali ten raněný byl ještě tolik při smyslech, že si jméno Vrla pamatoval. Možná, že mu ho někdo řekl. Z toho plyne, jak je důležité tyto události sepsat, pokud je ještě máme v paměti, a také jsme ještě zde.

Možná, že se ozve někdo z rodiny onoho zachráněného. Budu se opakovat, ale také zde vidíme, že cesty Páně jsou nevyzpytatelné.

Václav Kytl

(Dle vyprávění pana Václava Krákorý, kterého měl pan Vrla velice rád jako přítele. Ten ho často navštěvoval, velice si rozuměli).

## NAŠI JUBILANTI ...

### 75. narozeniny Kamilly Ondrové

Naše milá Kamilka Ondrová oslaví 12. 7. své 75. narozeniny.

My, rodání z Novokrajeva, bychom jí při této příležitosti chtěli poděkovat za její obětavou práci v organizaci našich setkání. Zároveň jí chceme popřát hodně štěstí a hlavně zdravíčko do dalších let života. Máme ji moc rádi. Vime, že se na ni můžeme vždycky spolehnout. Za rodáky Antonie Kramná

Také celostátní výbor SČVP a redakce Zpravodaje blahopřeje své dlouholeté spolupracovnici ke krásnému jubileu a přeje jí do dalších let života hlavně dobré zdraví a k tomu potřebné množství štěstí a optimismu. Živíjí a mnoho ljeta!

### Blahopřání k sedmdesátinám

Své milé kamarádce a rodače od nás z Novokrajeva Toniče Kramné-Chomické přeji mnoho zdravíčka, štěstí a hodně moc elánu k její další práci ve Sdružení. K jejím jubilejním narozeninám 10. září přeji všechno to nejlepší! Kamila Ondrová

I této jubilatce přeje CV SČVP a redakce Zpravodaje mnoho štěstí a zdraví do dalších plných let života a chce jí touto cestou poděkovat za její dřívější spolupráci s distribucí Zpravodaje a nyní za spolupráci s pí Nečasovou, matrikářkou, za její evidování prezence na schůzích a aktivní práci ve Sdružení.

Za předsednictvo SČVP V. Dufek a M. Nečasová

### Blahopřání

29. 9. se dožívá 85 roků paní Marie Vránová-Kracíková.

Mnoho optimismu, pohody a zdraví do dalších let přeje dcera s rodinou Marie Nečasová

### Region Krkonoše

Dne 12. 9. oslaví paní Antonie Vedralová-Roblová krásných 80 let. Vše nejlepší, hodně štěstí a hlavně zdraví do dalších let jí za region přeje

Jiřina Novotná, dcera, a ostatní členové regionu

### Region Šumperk

Oznamují celé naší čtenářské veřejnosti, že Tonička a Joza Kechrtovi oslaví 11. července 2005 60 let společného života.

Řekli si své ano v Českém Malíně na Volyni, kde se oba narodili a zážrakem přežili strašnou tragédií. Nyní žijí se svými blízkými v Novém Malíně u Šumperku.

Do dalšího společného života hodně zdraví a božího požehnání v kruhu rodiny přeje za sebe a šumperský region Ala Bílková

### Region Tachov

Ve 3. čtvrtletí t. r. se dožívají významných životních jubileí tito naši krajané:

Ganajová Lydie, 25. 7. 80 let. Jarešová Libuše, 1. 8. 70 let. Kútová Evženka, 4. 8. 80 let a Váňa Jan, 16. 8. 75 let. Dodatečně ještě pan Válek Boris, který 15. 5. oslavil 70 let svého života.

Přejeme všem mnoho štěstí, zdraví a spokojenosti do dalších let. Za region Alžběta Michlová

### Region Rakovník

V první polovině roku 2005 oslavili významná životní jubilea v regionu tito naši spoluobčané:

pan Jiří Ballada -76 let, Nové Strašecí. Pí Halina Ballardová -67 let, Nové Strašecí. Pan Vladimír Brda -85 let, Krty. Pí Anastázie Cilová -87 let, Zderaz. Pí Božena Franková -75 let, Sosen. Pí Anna Hanková -67 let, Kotopeky. Pí Marie Hejdová -65 let, Kolešovice. Pí Božena Herinková -82 let, Kolešovice. Pí Jiřina Holá -69 let, Kašpárské Hory. Pan Antonín Hora -75 let, Hořovičky. Pí Anna Jelínková -87 let, Oráčov. Pan Josef Kadavý -82 let, Vysoká Libeň. Pan Josef Kinšt -80 let, Jesenice. Pí Jiřina Kolbeková -73 let, Rakovník. Pan Emil Kracík -81 let, Kralovice. Pan Andrej Krejčí -77 let, Kolešov. Pí Evženka Kučerová -75 let, Kolešov. Pan Mikuláš Lenoš -70 let, Kolešovice. Pan Vladimír Lněniček -79 let, Oráčov. Pí Bohzumila Marešová -69 let, Šanov. Pí Chvalimíra Menzlová -65 let, Rakovník. Pí Anna Mullerová -67 let, Praha. Pí Anna Pitrová -75 let, Šanov. Pí Marie Ridžonová -76 let, Kolešovice. Pí Emilie Rotková -77 let, Hořesedly. Pí Květa Toušková -79 let, Hořovičky. Pan Antonín Trnka -71 let, Velká Buková. Pan Antonín Umlauf -78 let, Žatec. Pan Alexandr Urban -77 let, Hořesedly. Pí Jiřina Volencová -85 let, Pšovky.

Do dalších let přejeme mnoho zdraví a spokojenosti.

Za region Libuše Růžičková

### Region Cheb

Ve III. čtvrtletí oslaví životní výročí tito naši krajané: 16. 7. -83 let Emilie Kubečková ze Zdobunova, nyní bytem Aš. 20. 7. -90 let Ludmila Vašinová z Volkova, bytem Luhov. 4. 8. -75 let Jaroslav Šulc z Kupičova, bytem Chodov. 19. 9. -86 let Antonín Leníček z Lysina, bytem Pačejov-Olšany.

Jménem volyňských Čechů chebského regionu přejeme pevné zdraví, štěstí a životní pohodu do dalších let. Ludmila Mácová a Libuše Pancířová

### Moravskoslezský region:

Ve III. čtvrtletí: tr. se dožívají významného jubilea tito naši členové:

60 let- Fáborská Vlasta, 28. 9., Račín, bytem Opava a Kratochvíl Vladimír, 11. 7., Hlinsk, bytem Studénka. 65 let-Suchánek Jaroslav, 15. 7. Mileč, bytem Čeladná.

70 let-Kubišta Václav, 17. 7. Hrušovice, bytem Krnov a Jeřábek Josef, 29. 8. Moldava I, bytem Kunín

75 let-Bačovská Stanislava, 3. 8. Martinovka, bytem Krnov a Heller Josef, 28. 8. Vilhemovka, bytem Krnov 83 let-Kolibková Marie, 13. 9. Mstěšín, bytem Suchdol n. Odrou.

84 let-Dušek Vladimír, 9. 9. Velký Špakov, bytem Vlkovice.

Všem jubilantům přejeme vše nejlepší, do dalších let hodně zdraví a životní pohody.

Za region Dr. Vladimír Samec-předseda a Marie Seitlová -tajemnice

### Region Broumov

Dne 20. 6. tr. se dožila 85 let naše milá rodačka, členka SČVP, paní Boženka Mokrá-Kafková.

Všichni její krajané z Kupičova na ni v dobrém myslí a přeji jí stále dobré zdraví, veselou mysl a hlavně lásku její rodiny. Za Kupičovány V. Magaňová

### Region Chomutov

Náš rodák Václav Kytl se svou milou paní Růženkou slaví v těchto dnech svou zlatou svatbu.

Přeji Vám, milí přátelé, aby Vaše láska a soužití vydrželo alespoň do sta let.

Vyprošuji od našeho Pána dostatek zdraví, síly a svěžestí do další práce pro Sdružení a pro rodný Kupičov.

Za rodáky ze Dvora Králové přeje V. Magaňová

K přání k tomuto krásnému jubileu se svému věrnému dopisovateli připojuje redakce Zpravodaje a výbor SČVP

### Region Litoměřice

Ve III. čtvrtletí se dožívají významného životního jubilea tito naši krajané:

Ústí n. l. a 12. 9. Šarayová Anna ze Stromovky, bytem Hoštka-Kochovice

75 let-11. 8. Derfler Jiří z Mirohoště, bytem Mimoň 80 let - 13. 9. Kuchyňka Václav ze Zavidova, bytem Polepy a 19. 9. Stanislavský Jaroslav z Malého Omelánika, bytem Polepy

82 let-20. 7. Šerák Karel z Boratína, bytem Chotiněves, 8. 8. Altmanová Slávka ze Semidub, bytem Plzeň a 25. 8. Jersák Miroslav ze Zdobunova, bytem Litoměřice-Zeletice  
83 let-1. 7. Šulcová Anna z Mírohoště, bytem Ústí n. L. a 24. 7. Pojman Josef z Mírohoště, bytem Opáru  
84 let -16. 8. Novák Miroslav z Hončárky, bytem Litoměřice  
85 let -19. 7. Derflerová Anna ze Semidub, bytem Litoměřice, 23. 8. Jelínková Emilie, bytem Lovosice a 17. 9. Kalcovská Libuše z Mírohoště, bytem Žalhostice  
86 let -17. 9. Hrnčářová Věra z Mírohoště, bytem Litoměřice  
88 let -22. 7. Křivakovská Evženie z Olšanky, bytem Děčín  
90 let -6. 8. Uričová Marie z Maliny, bytem Třebučky  
93 let -24. 7. Pluščenkova Anna z Boratína, bytem Horní Nezly  
98 let -25. 8. Průšová Marie z Mírohoště, bytem Žitenice  
Všem jubilantům přejeme do dalších let hodně zdraví a životní pohody.  
Za výbor regionu jednatelka Anna Holubová

**Region Mohelnice**

V druhé polovině 2005 patří naše gratulace členům, kteří se dožívají významných životních jubilej: Ludvík Jaroslav z Bakovic, nyní bytem Úsov -4. 9. 80 let. Vohralík Miroslav z Kurdybáně, nyní bytem Libivá -23. 9. 84 let. Vohralíkova Anna z Kurdybáně, nyní bytem Libivá - 6. 8. - 83 let. Friš Jan ze Stavěšic ČR, nyní bytem Jeseník -29. 8. 75 let. Klusáková Ludmila z Chomoutu, nyní bytem Půlpecen -8. 8. 70 let. Minářová Emilie z Omelana, nyní bytem Rudoltice 25. 8. -70 let. Vám všem přejeme mnoho zdraví, spokojenosti a životního elánu do dalších let.  
Výbor regionu

**Region Chomutov**

3. 6. oslavila své narozeniny 80 let naše členka pí Olga Nedbálková z obce Dlouhé Pole na Volyni, bytem v Údlíčích u Chomutova.  
25. 7. oslaví své životní jubileum 80 let člen našeho regionu, příslušník východní armády, pan Vladimír Zeněvský z Dlouhé Pole, bytem v Sušanech.  
21. 8. se dožívá rovněž 80 let dlouholetý člen našeho regionu, příslušník východní armády pan Bohumil Šťastný z Omelantšiny, bytem v Žatci.  
Hodně zdraví a štěstí do dalších let života přeje za region všem jubilantům  
Jiřina Kačerová a jednatel Josef Roller

**Region Broumov**

V prvním pololetí roku 2005 oslavili významná životní jubileá tito naši členové: Josef Černý, 6. 1. -60 let. Stanislav Gabriel, 19. 2. - 40 let. Božena Fátorová, 26. 3. -75 let a Alexandr Stejskal, 10. 4. -60 let.  
V druhé polovině roku oslaví významná životní jubileá v našem regionu tito naši spoluobčané: Božena Mokrá, 20. 6. - 85 let. Bedřich Makeš, 26. 9. - 80 let a Anna Novotná, 20. 11. - 85 let.  
Hodně štěstí, zdraví a spokojenosti, stále dobrou náladu a životní pohodu přeje za region Jiří Pokorný

**Region Žatec**

Ve 3. čtvrtletí se dožívají významného jubilea tito naši členové: Marie Kelnarová, 3. 7. - 80 let, Holec. Josef Michalčík, 5. 7. - 80 let, Žatec. Kamila Ondrová, 12. 7. - 75 let, Žatec. Alžběta Menzlová, 8. 7. - 80 let, Očihov. Jaroslav Malý, 25. 7. - 75 let, Louny. Emil Kopp, 26. 7. -75 let, Žatec. Josef Babák, 1. 8. - a 80 let, Postoloprty. Václav Mařák, 1. 8. - 75 let, Louny. Emilie Dubšová, 12. 8. - 80 let, Krušovice. Olga Novohradská, 15. 8. - 85 let, Louny. Marie Potužáková, 23. 8. - 75 let, Pnětluky. Vladimír Hrdlička, 15. 8. - 80 let, Chrásťany. Emilie Odvárková, 10. 8. - 91 let, Očihov. Nina Smrčková, 29. 8. - 75 let, Lipno. Vlasta Plocová, 2. 9. - 75 let, Žatec. Nad' a Brůhová, 13. 9. - 80 let, Staňkovic. Antonie Hofmanová, 15. 9. - 85 let, Letov, Evženie Košťálová, 15. 9. - 90 let, Žatec. Václav Maulis, 21. 9. - 85 let, Žatec. Olga Kastlová, 25. 9. - 80 let, Očihov. Ludmila Maršiková,

29. 9. - 80 let, Žatec. Rostislav Jankovec, 29. 9. - 75 let, Žatec.

Dodatečně také přejí Václavu Vrlovi z Podbořan, který 31. března oslavil své 92. narozeniny. Všem oslavlencům mnoho zdraví, štěstí a spokojenosti přičítá přejí za náš region Kamila Ondrová

Dne 23. 4. t. r. oslavila paní Antonie Kraciková z Nového Jičína své 80. narozeniny. Dcera Kamila jí věnovala báseň, kterou pro ni dala složit:

**Naše drahá babičko**

Dnes, když ti jubileum máš, jistě i Ty ráda vzpomínáš,  
na vše, co život dal i to, co Ti vzal.

V tvém mládí to válka byla, co změnila Tvůj i osudy jiné,

a přesto jsi nikdy nesložila ruce v klín, na Tvé Ukrajině

Milovalas přírodu a práci na poli, to napsal život novou stránku,

někdy tě ruce trochu zabolí, však meze voní po hřebánku

a skřívání písní zní tam zas a všechnu bolest odnes čas ...

I my, dnes babičko, tiše a nesměle chtěli bychom zaplašit ten mraček na čele,

máme Tě moc rádi, přiznáváme a děkujeme za to, že Tě máme...

Přejeme Ti ve zdraví a pohodě další léta, hodně lásky do života,

ať síla Ti vždy dovolí jít ven, jít do lesů a do polí, vidět třežalku, kapradí, rmen, jít cestou, jít po chodníku

i pěšinou vonící bezem a květy jahodníku...

Přejeme Ti lásku vnoučat, kterými jsi obklopena, až vyrostou a budou muž či žena,

i pak mít na ně správné metry, no a za volantem bez nehody,

v radosti a opojení zas ujeté kilometry ...

Maminko, přijmi toto malé přání a vřelý dík za Tvou lásku a vychování,

ať ještě dlouho, dlouho máš pevný krok a v očích jas,

a co by sis ještě přála, přejí i já Tobě ze srdce a ráda  
Všem jubilantům blahopřeje i redakce Zpravodaje

**NAŠE ŘADY OPUSTILI ...**

**Region Broumov**

Všem přátelům a známým oznamujeme, že zemřel pan Vladimír Stejskal, 22. dubna 2005 po krátké nemoci. Dlouholetý člen našeho regionu, bývalý příslušník Svobodovody armády. Narodil se v obci Sofievska, Zemřel ve věku nedožitých 89 let. Upřímnou soustrast rodině vyjadřuje za region Jiří Pokorný

**Region Čech**

S lítostí a zármutkem oznamujeme, že 14. května 2005 zemřela ve věku nedožitých 82 let naše aktivní členka a milá přítelkyně paní Nad' a Kočárnáková roz. Šimoníčková z Vokova. Zúčastňovala se našich schůzek, rádi jsme si společně zazpívali, její znalost polských, ukrajinských a ruských písniček jsme obdivovali. Budeš nám, Nad' o, chybět. Jméno krajanů chebského regionu vyjadřujeme pozůstalým naši upřímnou účast. Ludmila Mácová  
Moravskoslezský region

Oznamujeme všem krajanům smutnou zprávu:

Dne 13. 5. 2005 jsme se rozloučili slovy Jiřího Wolkra „Smrt není zlá, ale umírání je těžké“ s Jiřím Dubcem ze Suchdolu n. Odrou. Zemřel po krátké, těžké nemoci, ve věku 50 let. Kdo jste ho znali, věnujte mu tichou vzpomínku.

Rovněž sdělujeme našim krajanům, že dne 26. 3. 2005 zemřela ve věku nedožitých 82 let pí Emilie Miehová. Narodila se v obci Mstěšín, a bydlela v Nových Těchanovicích.

Dodatečně oznamujeme všem krajanům, že v roce 2004 zemřel pan Josef Ledvína, nar. 25. 6. 1919 Krupá-Hranice, bytem Bartošovice.

Paní Zablacká Marie, nar. 23. 3. 1922 Křemeneč, bytem Opava, zemřela v 1. čtvrtletí r. 2005.

Upřímnou soustrast všem pozůstalým projevuje za region Dr. Vladimír Samec, předseda a Marie Seitlová, tajemnice

Dne 12. dubna 2005 zemřel ve věku 65 let pan Dobroslav Zajíček, bytem Kujavy.

Upřímnou soustrast za region projevuje rodině Dr. Samec a důvěrníci

**Region Uničov**

Oznamujeme krajanům a známým, že dne 5. dubna 2005 ve věku 89 let zemřela naše krajanke paní Eugenie Jonášová roz. Moravcová z Dembrovky na Volyni, bytem v Uničově. Paní Eugenii jsme měli rádi pro její milou a přátelskou povahu, budeme na ni s úctou vzpomínat. Čest její památce!

Upřímnou soustrast všem pozůstalým projevuje za region Uničov výbor regionu.

**Region Mohelnice**

Dne 10. 5. 2005 zemřel v nedožitých 70 letech pan Josef Nekola z Moldavy, nyní bytem Dolní Krémy.

Výbor regionu projevuje tímto pozůstalým upřímnou soustrast.  
Za reg. Machovská

**Region Žatec**

Koncem minulého roku zemřela naše členka Božena Kellerová ze Strkovic, rodem z Volkova, ve věku 63 let.

Začátkem března zemřela další členka Antonie Blažková z Blšan, 80letá, pocházela ze Senkevičovy. Dne 19. března zemřela Olga Floriánová z Očihova, 82letá, pocházela ze Sofievky. Těz naše členka.

9. května zemřela naše další členka pí Antonie Žďárská z Podbořan, 88letá, rodem z Moskovštiny.

Všem zesnulým lehké odpočinutí a pozůstalým upřímnou soustrast projevuje za náš region Kamila Ondrová.

**Region Moravský Krumlov**

Dne 22. března 2005 zemřela ve věku 83 let naše členka pí Ludmila Poláková roz. Cymbálová z Nivy Hubinské, bytem Loděnice. Rodině upřímnou soustrast projevuje za region Mgr. St. Koucková

Rodinám všech zesnulých projevuje svou účast i redakce Zpravodaje.

## DARY došlé na konto SDRUŽENÍ Květen 2005

**Region Brno:**

Libor Jonáš \_ 150 Kč, Ničovi, Brno \_ 1000 Kč, Věra Kořínková, Brno \_ 50 Kč, Miroslav Rejchrt, Brno \_ 30 Kč, Věra Bělíková, Vojkovice \_ 200 Kč, Mila Keprtová, Brno \_ 50 Kč, Ing. Jiří Vacek \_ Vojkovice \_ 100 Kč a Olga Hajná, Brno \_ 50 Kč.

**Region Broumov:**

Při vybírání členských příspěvků přispělo 22 členů na konto Sdružení celkovou částkou 1 160 Kč. Dárcům děkuje vedoucí regionu Jiří Pokorný.

**Region Praha:**

DS, Praha 400 Kč, Jarmila Šťastná, SRN \_ 350 Kč a Ferdinand Tesař, Česká Kamenice \_ 200 Kč.

**Region Moravský Krumlov:**

Slavomír Rotek, Branišovice \_ 100 Kč.

**Region Moravskoslezský:**

Antonie Kraciková, Nový Jičín \_ 100 Kč a Ludmila Rěblová, Suchdol n. Odrou \_ 200 Kč.

**Region Olomouc:**

Vladimír Tengler, Hněvotín \_ 500 Kč.

**Region Šumperk:**

Marie Glancová, Nový Malín \_ 200 Kč a Eliška Vašková, Libina \_ 100 Kč.

**Region Karlovy Vary:**

Anna Englická, Horní Tařovice \_ 300 Kč.

**Region Žatec:**

Libuše Sebková, Louny \_ 150 Kč.

Všem dárcům ze srdce děkujeme!

**DARY na region BRNO**

Ničovi 1000 Kč, Rejchrt Miroslav \_ 50 Kč, Bělíková Věra \_ 100 Kč, Doleček Josef \_ 100 Kč, Krajzlová Milada \_ 200 Kč, Nazarčuk \_ 200 Kč, Keprtová Mila \_ 200 Kč, Bezděková Alžběta \_ 100 Kč, Bezejmenný dárcé \_ 200 Kč, Pergolová Olga \_ 100 Kč a Ing. Jiří Vacek \_ 200 Kč.  
Celkem 2 450 Kč.

Za dary upřímně děkuje vedení regionu

Důležité upozornění! Jelikož se mnozí dotazují na název a číslo konta Sdružení, rozhodli jsme se, že tento údaj budeme uvádět v každém čísle Zpravodaje.

**Název konta:** Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha. **Číslo konta:** 000000-1937591369/0800, Čs spořitelna a.s. - Rytičská 29, Praha 1. **Dary můžete posílat i na adresu hospodářky Sdružení:** Marie Nečasová, Svídnická 509, 181 00 Praha 8, tel.: 233 550 070. Prosíme čtenáře, aby nás neupomínali o zveřejnění darů-dary můžeme uveřejnit teprve po obdržení účetního dokladu!! **Krajané! Neuposílejte v žádném případě peněžní dary na adresu redaktorky! Díky za pochopení.** Záležitosti týkající se evidence členů - změny adres, přihlášky nových členů - ukončení členství a veškeré dotazy toho se týkající zasílejte na adresu: **Antonie Kramná, ul. Černého 513/5, 182 00 Praha 8,**

Tiráž: Zpravodaj vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřeby svých členů. Za obsahovou náplň odpovídají jejich autoři. Vychází jako občasník. Šéfredaktor: Věra Latzelová. Příspěvky nejsou honorovány, nevyžádané rukopisy se nevracejí. Příspěvky zasílejte do 3. každého měsíce na adresu: Věra Latzelová, Slapská 1910/6, 100 00 Praha 10. Podávání novinových zásilek povoleno Česká pošta, s.p. odštěpným závodem Praha č.j.nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995. Toto číslo vyšlo: 20.06. 2005